DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LUCÆ, Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

CARDINALITIIS DISPUTATIONIBUS manè diſcutienda in Scholis Medicorum, die Sabbati vigeſimâ-ſeptimâ Maii M. DCC. XLI.

M. LUDOVICO FLORENTIO BELLOT, Doctore Medico, Præſide.

An in Bilioſis, Gelida glaciatique liquores Bradypepſiam præcavent.

I.

QUAM à querelis orditur, vivitque planctus inter & miſerias, vitam, eam homini gaudio temperare vix conceſſum eſt. Adeò rarum humanitatis & indolentiæ conſortium! Natis, ut creſcendi, ſic & ægrotandi neceſſitas; nec ærumnarum eſt finis adoleſcentiæ terminus. Scilicet nulla non ætas ſibi familiares experitur morbos, ut plurimùm *idioſyncraſiæ* fœtus aut comites. Inſuper totum vitæ ſpatium turbant anni tempora. A quorum viciſſitudinibus & injuriis non ſemper vindicant firmior corporis textura, conſuetudo, frugalitas. Undique mala circumveniunt; metuendum ab animo, ſexu, regione, quiete, exercitio, ſatietate, abſtinentiâ. Tandem ingruit ſenectus, aut, quod idem eſt, infirmitatis complementum. En homo quemadmodùm vivit; en quemadmodùm

morborum procellis objicitur, quas & providere & antevertere curat Ὑγιεινή. Quæ medicinæ pars præſtantiſſima, ſanis & imbecillis ita conſulit, ut quod vel corporis, vel loci, vel victûs, vel exercitii ratio detrahit, aut implet, reſtituendo & extenuando, ſtudeat emendare. Rarò quiſquam non aliquam partem corporis imbecillam habet. Quod, & ſi de omnibus à Celſo dictum accepimus, verumque confitemur, de Bilioſis præſertim aſſerimus, quibus calidam temperiem natura finxit. Siquidem eos vexare ſolet Bradypepſia, ægrotationis genus moleſtiſſimum, imminentis melancholiæ, contumaciumque morborum prodromus, ventriculi aliorumque viſcerum chyloſi famulantium vitio tribuendum. Hoc affectu tentatos non ſemper tenet ἀνορεξία, rarò exercent nauſea, vomitus, oris amaror, diarrhæa, & alia quæ ἀπεψίαν aſſiduè comitantur ſymptomata. Idem illis, ac ſtomacho bene valentibus, cibi potûſque deſiderium, eadem in deguſtando voluptas eſt. Dum comedunt, beatos diceres, dum digerunt, infelices. Expletam enim famem, paulò poſt ſequuntur corporis gravitas, genarum rubor, veternoſus capitis torpor, præcordiorum inflatio, alta reſpiratio. Interpoſitis aliquot horis, gravatum aſſumptis ſtomachum declarant oſcitatio, pandiculatio. Is, non ſine aliquo doloris ſenſu diſtenditur, & ægrè, quaſi concuſſus identidem jactatur. Attolluntur hypochondria, inflatur abdomen, inquietum corpus ſtare loco neſcit. Tunc fauces irrigat uberior ſalivæ proventus. Cum quâdam pectoris anguſtiâ, repetitiſque præcordiorum ſucuſſibus erumpunt ructus, nihil rancidi, nidoroſi nihil, nihilque ex aſſumptis redolentes. Interim præcipites è ſtomacho flatus inteſtina turbant tenduntque. Quorum anfractus cellulaſque ſuis turbinibus dum ſubeunt, ſi quis obex viam præpedierit, eunt redeuntque incertis vagantes ſedibus, quò ruunt, quò confluunt, murmura, dolorem excitaturi. Hanc ſtrepentium ventorum procellam fovet, pertinaciter aſtricta Bilioſorum alvus. Verùm hæc, licet moleſta, tolerabiliora forent, ſi, ſumptis per diem epulis, tantùm contingerent. Illud enim habet commodi dies, quòd corpori tempus exercitationi præſtet opportunum, undè dicta mala quadantenùs ſublevantur, &, vario rerum ſpectaculo, mentem à dolore quodammodò diſtrahat avertatque. Quæ ſolatia cum nox non afferat, ſcire licet, à cænâ, graviores noxas imminere. Humanam ſatietatem, in cæteris, placidior excipit ſomnus, qui, tardè digerentibus non melior, ſed aſperior, vitæ pars eſſe ſolet. Somni quippè dulcedinem adimunt crebriùs validiùſque pulſantes arteriæ quæ caput malè feriunt. Mutat ſæpè locum corpus, modò in alterutrum latus recumbens, modò ſupinum, modò erectum, prout reſpirationi ſerviendum eſt. Borborygmis obmurmurat abdomen. Arietant in epigaſtrium arteriæ. Inter hæc, ſi quid obrepit ſomni, vanis abſtruſiſque imaginibus terretur animus. Eſt ubi, inter ſoporis initia, versùs coſtas ſublato diaphragmate, coercitiſque in æſophago flatibus, æger tantùm non ſuffocatus excutitur, attonituſque vires recolligit, ut forti inſpiratione compreſſi, qui ſtomachum æſophagumque diſtendunt; venti ſursùm ſibi viam facere cogantur. Sic miſerè torquentur, ſic medias ſæpè noctes tranſigunt, quorum ſtomachus ventorum patria eſt. Atque utinam tandiû vexatum corpus reficeret ſuperveniens ſera licet altiſſimi ſoporis quies. Sed ſomno etiàm longiſſimo, non capitis vigor, ſed hebetatio, non oculorum acies, ſed caligo, non corporis vires, ſed languor ſuccedunt. Quæ tamen exercitio paulatim evaneſcunt. Hæc tardè concoquentium mala, pro aſſumptis modò leviora, modò graviora, acceſſunt calor, & quæ à calore pendent, acrior humorum craſis, auctaque fibrarum contractio.

I I.

CHOLERICORUM declarant temperiem principia, quæ bilem componunt. Illa videlicet, ut ſapo, pinguibus *alkaliniſque* conſtat partibus. Quod & ſenſuum evincitur teſtimonio, & uſu *analyſique* comprobatur. In iis ergò, quorum ſanguis ad *alkalinam* vergit indolem, redundat bilis, quæ eò acrior, quò minùs pinguibus temperatur particulis. Hinc obeſorum bilis hebetior, gracilium amaricantior & majoris potentiæ. Hanc autem ſanguinis idoneam bili generandæ craſim à calore foveri, nullus inficias iverit. Planum enim eſt omnibus non ſolùm imminui, ſed & refrenari bilem, ab iis quæ motum ſanguinis tardant, dum eam augent & exaſperant quæcumque fibris ſtimulum addunt, aut humoribus impetum. Quid prætereà, ſalibus in ſanguine contentis acrem *alkalinamque* conciliaret indolem, niſi calor, à quo partes aqueæ diſſipantur, ſalinæ verò evolvuntur vimque ſuam recipiunt. Itaque, bilioſos calido præditos temperamento aſſerere ne dubites, eorumque fibras, hâc de causâ, fortiùs tendi, validiùſque contrahi. Quid enim aliud indicarent pulsûs celeritas & magnitudo, Bilioſorum ad iram veneremque proclivitas, eorumdem edacitas viresque, quibus labores ferunt quàm duriſſimos. At ex ipſo virium fonte, ſi plurimùm vigoris muſculi trahunt; multiplices exurgunt cauſæ à quibus abdominis viſcera debilitantur. Quapropter ſuſpecta, habere ſua bona debent Bilioſi, dum corporis robur intendi ſentiunt. Caveant igitur, ne libidini aut gulæ plùs æquo indulgeant, moderandiſque potiùs quàm concitandis viribus ſtudeant. Quemadmodum enim in pituitoſis à redundante ſero emollitæ fibræ laxantur, ſic à calidis acribuſque, qui in Bilioſis prædominium obtinent, humoribus ſollicitatæ rigeſcunt, & ad reſiliendum promptiſſimæ fiunt. Illa vero fibrarum contractio, propulſo à corde ſanguini, viamque per arterias ad abdominis viſcera molienti, majores, quam alibi, reſiſtentias opponit. 1°. Quòd reflexæ magìs & implicatæ ſint, quæ ventriculum, inteſtina & meſenterium alluunt, arteriæ. 2o. Quòd ubi cauſa contractionis accedit, earum diametri magìs etiam anguſtentur, ut potè quòd nullæ conſiſtentes partes circumjaceant, quibus illarum parietes ſuſtineantur. 3o. Quòd in dictis partibus, & majori nervorum apparatu inſtructis, & ipſam bilis materiem ſuppeditantibus, cauſa contractionis procùl dubio fortior eſt. 4o. demùm, quòd, eâdem de causâ, pigrè admodùm ad venam portarum progrediens ſanguis, alii, per ultimos arteriarum receſſus, idem iter pone facturo ſanguini, non leve affert impedimentum. Ex iis, & Bradypepſiæ, cauſam & Symptomata quæ hoc vitio laborantes malè habent, tutus inferas. Nec diverſum ſentiet quiſquam, niſi negaverit, à fervido ſanguine, validiſſimo cordis impulſu, ad abdominis viſcera indeſinenter protruſo, ibique, ob ſuperandos obices, moras nectente, æſtum & ardorem ſuſcitari. Negabit autem nemo, niſì in medicinâ hoſpes aut inexercitatus. Quis inſuper inficias iverit, in anguſtatis contractiſque extremarum arteriarum finibus, ſecernendos humores premi magìs quàm impelli, plus denſari quam dividi, at proinde lentos eſſe ſuccos quos ventriculi & inteſtinorum glandulæ fundunt. Undenam autem digeſtionis opus tardaretur, niſi quòd ſegnior foret in alimenta fibrarum ventriculi motus, & hebeſceret ſucci gaſtrici vis diluens diſſolvenſque? Siquidem, contractis plùs æquo ventriculi fibris, ingeſta coerceri, non atteri, iiſdem nimiùm tenſis, non ſubigi, ſpiſſo pigroque ſucco gaſtrico, malè dilui, in confeſſo eſt. Quæ quidem impedimenta cum foveat Biblioſorum temperies, quid mirum ſi Bradypepſiâ tam frequenter divexentur, ſi ſemper calidioris victûs errores juventutiſque delicta luat eo-

rum ſtomachus. Neque enim diutiùs in ventriculo morari non poſſunt ingeſta, quæ vix penetrat diluitque ſucci gaſtrici vis obtuſior, neque non rareſcere aër quem expandit ipſius ventriculi fervor. Sic expanſi aeris, & calore continuò rarefacti, quæ ſint vires, ſi noveris; nec ſtupebis diſtentum, ad dolorem, ventriculum, nec præcordiorum inflationem, nec difficilem reſpirationem, nec capitis torporem, aliaque lentæ concoctionis ſymptomata, mirabere.

III.

PRISCIS temporibus, ſolâ hortante naturâ ducti homines, varias invenêre refrigerandi potûs artes, quò ſitim fallerent, ardoremque viſcerum reſtinguerent. Hunc ad finem, vinum & aquam in puteis ſuſpendebant, aut noctù frigidis ventis expoſitos liquores, ante ſolis ortum foliis lactucæ vitiſque cooperiebant, ut frigus, quod nox dederat, interdiù conſervaretur. Verùm, ubi Luxuria mores Romanorum ad voluptatem vertit, excogitatum eſt, quomodo menſibus æſtivis ſervarentur nix & glacies, quibus poculentis frigus induceretur. Hinc glacie vinum diluere uſitatum eſt, &, Nerone auctore, decoctam priùs aquam, circumpoſitâ nive refrigerare. Sed has Romanorum lautitias longe ſuperat ætas noſtra, quæ eò devenit induſtriæ, ut, Sirio ardente, non ſolùm frigeſcere liquida jubeat, ſed etiam glaciem ipſam ipſamque nivem cogat æmulari. Stupeores artificium, quo fructuum horariorum ſucci, *melca*, caſeus, *aphrogala* aliive liquores, horæ momento, gelu indureſcant. Congelandus liquor, admixtis primùm ſaccharo, aliiſque, quò palato magis arrideat, condimentis, in vas tenue ferreum demittitur, alio amplioreque vaſe, continendum. Huic trita glacies affunditur, quæ medii vaſis externos, continentis internos, circumdet parietes, adeoque patens inter utroſque ſpatium impleat. Quò congelationis opus maturiùs perficiatur, duplici glaciei parti, ſalis marini unica portio additur, ut videlicet, promptiùs liquatâ glacie, ſoluta frigoris ſpicula denſiori agmine liquorem ſubeant. Intenſiſſimo gelu percitus, dum ſolidam formam acquirere cogitur liquor, artis eſt, interioribus medii vaſis parietibus adhærentem glaciem cultro ſcalpere, ut in minimas partes diviſa concreſcat & levitate nivem referat. Quid non ingenioſa ſitis commenta eſt? Quid non potuit humanæ induſtriæ ſtimulator & concitator luxus? Portentum diceres æſtate mediâ, cum immoderato calore deflagrat aër, algere menſas, micare in ſcyphis deauratiſve calicibus verſicolores pruinas, multiformemque glaciem. In his deliciis quæ jucundè paſcunt oculos, quas nulli, niſi frigidioris naturæ, non appetunt, habent Bilioſi unde voluptati ſimul & valetudini conſulant. His etenim, amico frigore recreantur fauces, alimentorum promovetur concoctio, viſcera deferveſcunt, molleſcit fibrarum rigor, humorum temperatur motus, eorumdem acrior indoles emendatur, inhibitâ demùm reficientium ſuccorum difflatione, uberior corporis univerſi perficitur nutritio.

V

QUANTUM conferat ad ſanitatem longævitatemque ciborum perfecta concoctio, ex eo potiſſimùm evincitur, quòd primæ digeſtionis vitia, in ſuam perniciem, trahant cœteræ corporis partes. Indè patet quæ ratio habenda ſit Cholericis, ut ea præcaveantur impedimenta, quæ ſtomachum a ſuâ functione diſturbant. Id emolumenti in decoctis infuſiſve calidis fruſtrà quæreres. Iis

enim non reprimitur celerior ſanguinis motus, ſed augetur; non imminuitur, ſed promovetur, humorum evolutio; non humidi prohibetur exhalatio, ſed ſudores eliciuntur. Quæ cum bilioſæ temperiei plurimùm adverſentur; Bradypepſiæ cauſam invitares, nedùm arceres. Nec meliore ductus genio Cholericis, ad roborandum præmuniendumque ventriculum, aromatis carminantibuſque conditos offerres cibos. Scilicet his mali fomes accenderetur. Calida, quæcumque ſint, reſpuit Bilioſorum natura, quæ frigidis humidari poſtulat. Vis igitur ſtet, in iis, vigeatque digerendi facultas? Gelidâ glaciatiſque liquoribus audacter ſe proluant. Quid enim requiritur, ut alimentorum concoctio ritè peragatur? Sua nempe adſit liquoribus diſſolventibus vis & *energia*, ſubigendi quoque, ventriculi fibris, poteſtas ſervetur. At epotâ gelidâ, aſſumptiſque glaciatis liquoribus non modò optatus hic ſcopus attingitur, ſed etiam longè removentur cauſæ, quæ mutuam hanc, quâ *chyloſis* indiget, actionem, aut lædunt, aut interturbant. Recepto, intra ventriculum, amico frigore, expanſi nimiùm aeris vires non experiuntur fibræ valentiores factæ, nec tumentem ſtomachum arguit difficilior reſpiratio. Sic igitur agunt, in alimenta, ſubigentes ſolidorum potentiæ. Nec eâdem de cauſâ, major faciliorque eſſe non poteſt ingeſtorum diſſolutio, cum ex recreatis faucibus uberior ſcaturiat ſaliva, cum inſuper illius, ſuccique gaſtrici vires plurimùm adjuvent gelidi liquores. Siquidem, dum motu, nativoque ventriculi calore, paulatim liquantur frigida ſpicula quæ liquidas minimaſque partes coercebant, hæ ſtatim atque expediuntur, quaſi facto vortice ruunt in obvias alimentorum partes, repetitis motibus, brevi dividendas. Hinc glaciei nivique, dum liquefiunt, tantùm ineſſe virtutis ad diſſolvendum, nemini non obvium eſt. In ſolvendis autem comminuendiſque cibis, illud habent utilitatis frigida, quod, ſenſim tantùm, mobiliores eorum moleculæ expediantur, unde ſingularum, ſeparatus quidem, ſed continuus, in vicina, impetus. Sic ſejunctis à ſe invicem, nihilominùs tamen agentibus, aeris partibus, minuuntur ritèque ſolvuntur alimenta. Sic elaterii moderatore frigore, non diſtenduntur, ſed liberè moventur ventriculi fibræ. Sic etiam, amicè conſpirantibus moventium ac diluentium viribus, non turbida concitatur fermentatio, non exoritur ventoſa tempeſtas, ſed perfectior conficitur, placidiorque ciborum concoctio. At frigoris beneficia partiuntur, cum ventriculo, cætera quæ apparant Chymum abdominis viſcera. Quibus quantùm decedit æſtûs, tantùm fibris mollitiei, tantùm vaſis diametri, tantum proindè fluxuro per ea ſanguini, loci facilitatiſque, accedit. Puriores inde Pancreatica inteſtinaliſque lympha, fluidior bilis, expeditæque muſculares inteſtinorum fibræ, ſuum facilè ad perfectam chyli elaborationem conferunt ſymbolum. Ille demùm, non craſſioribus ſcatens ramentis, ſed laudabili ſucco dives, æquo pede per vaſa lactea progreditur, novamque ſuppeditat ſanguini materiem, arteriarum motui promptam obſequi, nulli non diametro aptari facilem, fibris mollitiem, cunctis partibus nutrimentum allaturam.

V.

BRADYPEPSIÆ cauſam, ingruenteſque flatuum procellas, in Bilioſis, frigido pituitâque madenti ventriculo, malè, cum Medicorum vulgo, aſſignares. Frigidas corporis plagas non inflant venti. Cachecticorum, Phlegmaticorumque gelido ſtomacho parcit, qui Melancholicis, Atrabilariis, Bilioſiſque ferè ſemper inſultat, Æolus. Quid aliud, præter ſiccitatem & æſtum, ſuſ-

citatamque inde fibrarum corrugationem, arguit, tardè digerentium alvus adſtrictior? Quid indicant, niſi concitatiorem ſanguinis motum, exhauſtaſque adeò minimorum vaſorum fibras, & ſibi, magìs quàm par eſt, adhærentes, Bilioſorum gracilitas & macilentia? An non etiam viſcerum abdominis contractionem, difficileſque idcircò reduci fervidoque ſanguini vias commonſtrant, frequentes Cholericis Hæmorrhoidum cruciatus. Humidi frigidique penuriâ, ſi quæ laborat, maximè bilioſa temperies. Quæ ſi in eo dolenda eſt, quod ex caloris exuberantiâ, plurimis pateat incommodis, illud tamen habet commodi, quòd ſuaviſſimo potu, ſe ab iis immunem liberamque ſervare valeat. Gelidâ igitur congelatiſque liquoribus Bilioſi ſolatium quærant, & unde adverſæ valetudinis præſidia firmentur. Caveant tamen ab ingluvie, quæ ventriculo inteſtiniſque gravis eſſet. Nec, cum omnium Bilioſorum viſcera non idem ardor depaſcatur, eumdem omnibus refrigerationis gradum utilem eſſe cenſemus. Calorem temperare volumus, non extinguere. Stomacho etiam malè conſuleret Bilioſus qui glaciatos tantùm liquores aſſumeret, quorum refrigerandi virtutem infringeret, fæta calidis aromatiſque conditio, quæ, ſi quid voluptatis, nihil certè utilitatis habet. Alias quoque cautiones deſiderat gelidæ potus, qui pueris ſenibuſque minori, quam mediis ætatibus, adjumento eſt, neutiquam tamen, dummodo aſſueverint, nocumento. Neque ſibi proſpiceret qui contra conſuetudinem, à calidis, ad frigida pocula, ſubito tranſiret. Paulatim id fieri neceſſe eſt, ſi ſanitatem deliciis anteponas. Objicient forſan matutinæ *thermopoſiæ* amatores, à gelidis liquoribus, faucibus induci raucitatem, pulmonibus catarrhum, ventriculo & inteſtinis dolorem. Ita eſt nonnumquam, ſed inaſſuetis incommodat gelida, cujus ſalutarem efficaciam frequentior uſus commendat. Cæterùm, non Phthiſicis, non Aſthmaticis, non Cauſariis, non Pituitoſis, non ab immodico labore ſudantibus, ſed ſanis ſed Bilioſis, glaciem præſcribimus. Fruſtra etiam argueres, refrigeratis viſceribus, imminuto proinde ſanguinis motu, præſtò ſequi plurimorum morborum parentem, obſtructionem. At freno, non calcare indiget Bilioſorum ſanguis. Nec eſt quòd ventriculi fabricæ gnarus, Hippocratiſque fretus teſtimonio, clamites, frigus eſſe nervis infenſiſſimum. Illud idem cum Hippocrate, de intempeſtivo frigore, libenter annuimus. Bilioſis autem non intempeſtivè dari frigidam auctor eſt ipſe divinus ſenex; frigidiſſimi potûs uſum, non modo valetudinis tuendæ cauſâ, ſed etiam juvandæ coctionis, plurimùm valere, optimi, inter diæteticæ medicinæ principes, Celſus & Galenus, prædicarunt. Ventribus, ejuſdem Hippocratis judicio, ſæviente hyeme calidioribus, idcircò conſultum voluit natura, dum liquida gelu conſtringit. Hac enim tempeſtate ideo celerior concoctio, quod frigidior potus. Quid plura? Tardo pigroque ſanguini planiori ſternendæ viæ, antevertendis ideo obſtructionibus, rumpendiſque obicibus, aptiſſimum eſſe liberaliorem gelidæ potum, probant ſanati hæmorrhoidum pertinaciſſimi dolores, quos incaſsùm oppugnaverant iterata phlebotomia, balnea, fomenta, congregataque internorum diluentium familia. Perpendas, quantùm prægnantium ſtomacho, negotii faceſſat refluus lenteſcenſque ſanguis; quot ex hoc fonte læſam concoctionem comitantia ſymptomata pullulent. Hæc, licet remediorum omnium vim eludere ſoleant, fugant tamen, nec raró, glaciati liquores. Siculos, Hiſpanos, alioſque calidarum regionum incolas interroga, undenam apud eos graſſari deſierint peſtilentes putridæque febres, quæ, quotannis, numeroſiſſimam hominum prolem è medio tollebant; â gelidæ potu, primarum viarum obſtructiones, flu-

xuram inde putredinem arcente & præcavente, iſtud beneficii dubio procùl acceptum referent. Thermopotarum itaquè partes linquere geſtiat Bilioſus qui valere vult & ſeneſcere; gelidos ſequatur potus, à quibus quantùm jucunditatis promittitur, tantùm ſperandum eſt emolumenti atquè ſanitatis.

Ergò, in Bilioſis, gelida glaciatique liquores Bradypepſiam præcavent.

Proponebat Pariſiis, PETRUS-JOSEPHUS MACQUER, Pariſinus, Baccalaureus Medicus, A. R. S. H. 1741. à ſextâ ad meridiem.

L'Eau a la glace peut par le Spasme qu'elle occasionne ~~de la~~ condensation de l'air
qui en est une suite, causer des coliques de ce que la chaleur qui survient bientost apres
dilate cet air qui trouvant de la peine a s'etendre &c. mais il faut que la quantité
d'eau a la glace soit considerable.
le Mercure de france 8bre 1724 parle des cures operees par un Capucin a Malthe
au moyen de l'Eau a la glace. il en faisait boire jusqu'a 36 verres par jour
n'alimentait ses malades qu'avec deux ou trois jaunes d'oeufs dans de l'Eau, et
dans la suite il permettait la moitie d'un poulet, d'un pigeon, deux ou trois macarons
de Sicile, il observait le pouls des malades, dans les diarrhees il donnait des lav d'eau a
la glace: frotte le ventre avec de la glace ainsi que la tete l'estomac, la Sciatique
et les Rhumatismes les membres goutteux, applique des linges mouilles,
le Capucin excitait la sueur, et determinait l'effet de l'Eau par les selles, les urines il
gardait ses malades jusqu'a 57 jours a la glace tenue. il connaissait aux ongles et au pouls le
progres de l'Eau. Ce remede est violent il faut etre bien conduit pour en user.
L'Effet de l'Eau est de donner des maux de tete: des chaleurs, des coliques, la diarrhee. Elle
renouvelle les anciens maux. desquelle a mis les humeurs en mouvement. si la glace vient a manquer
ou qu'on mange mal a propos on est mort.
le Mercure fait mention des palpitations mouv. Convulsifs avec froid, lung corlatte a la
poitrine gueries en 24 heures, des squirres, des migraines, des diarrhees, des maux de tete,
des letargies, du diabetes, de la goutte, les urines qu'elle faisait sortir etant chaudes a Cane
e petit de chambre de verre, la petite verole, l'apoplexie, la Nephretique, les hemorroides, les maux
d'yeux, la fievre maligne, la dessenterie, les ebullitions &c. conjecture
Chirac regarde l'Eau a la glace comme un Excellent tonique je lui ai obligation du retablissement
de mon estomac. Elle est Excellente l'ete saison ou ce viscere est relache, Elle est aulibiteure. Je l'ai
donnee avec succes sur la fin des dys. Nentories en lavements pour donner du renov

Typis QUILLAU, Univerſitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1741.